

Nogle af udvalgets spørgsmål og justitsministerens svar herpå

Spørgsmål:

Hvem skal definere, om der er tale om forurening, og hvordan?

Svar:

Efter lovforslagets § 1 skal loven gælde for skade, der forvoldes ved forurening af luft, vand, jord eller undergrund som led i erhvervsmæssig eller offentlig aktivitet, der er anført i bilaget til loven. Loven gælder endvidere tilsvarende for forstyrrelser ved støj, rystelser eller lignende.

For at der kan gives erstatning efter loven, skal der foreligge en forurening som nævnt i § 1. Der er ikke i forslaget givet en særskilt definition af, hvad der skal forstås ved »forurening«, idet dette begreb ifølge bemærkningerne til bestemmelsen skal forstås i overensstemmelse med miljøbeskyttelsesloven. Kernen i begrebet forurening i henhold til bestemmelsens stk. 1 er herefter, at der skal være sket en forrykkelse af den økologiske balance.

Som angivet i bemærkningerne er det imidlertid ikke enhver forrykkelse af den økologiske balance, der udgør en forurening i lovens forstand. Forrykkelsen skal gå ud over, hvad der efter områdets karakter må forventes eller tales. Dette indebærer, at en forrykkelse af den økologiske balance for at være relevant for spørgsmål om erstatning efter loven skal overstige en vis tålegrense, således som det også kendes fra naboretten.

Hvis den, der rejser krav om erstatning efter loven, og den, som kræver rejses imod, ikke kan blive enige om, hvorvidt der foreligger en forurening i lovens forstand, må den endelige afgørelse heraf træffes af domstolene.

Spørgsmål:

Hvem har ret til at anmelde en forurening?

Svar:

Lovforslaget indeholder nærmere regler om civilretligt erstatningsansvar for visse virksom-

heder, der har forårsaget en miljøskade. Erstatningskravet tilkommer den, der har lidt et økonomisk tab p.g.a. miljøskaden. Lovforslaget har ikke til formål at gribe ind i de offentligretlige regler i miljøbeskyttelseslovgivningen, herunder om myndighedernes pligt til at træffe foranstaltninger i anledning af indtrufne forureninger, eller de strafferetlige eller straffeprocessuelle regler om gennemførelse af strafansvar for forvoldte forureninger.

I lovgivningen er der ikke fastlagt særlige begrænsninger i, hvem der har ret til over for myndighederne at anmelde, at der er sket en forurening.

Spørgsmålet om, hvem der anmelder en indtruffet forurening, er principielt helt uafhængig af spørgsmålet om, hvem der efter den foreslåede lov om erstatning for miljøskader har ret til erstatning efter loven.

Spørgsmål:

Vil en anmeldelse om forurening have opsættende virkning, så virksomheden skal stoppe en eventuel udledning?

Spørgsmål:

Vil en anmeldelse om mistanke være nok til, at virksomheden skal stoppes, eller skal der en eller anden grad af bevisførelse eller sandsynliggørelse til først?

Svar:

Lovforslaget indeholder som nævnt i svaret på spørgsmål 2 nærmere regler om civilretligt erstatningsansvar for visse virksomheder, der har forårsaget en miljøskade. Det ligger derimod helt uden for lovforslaget at regulere spørgsmål om, hvilke offentligretlige foranstaltninger miljømyndighederne kan eller skal træffe i form af f.eks. påbud eller forbud til en virksomhed.

Om en anmeldelse om forurening skal have den virkning, at der udstedes et forbud eller påbud til virksomheden angående dennes